

לעידוד וחיזוק הלימוד והחזרה
בספה"ק סיפורי מעשיות משנים קדמוניות
שסיפר רבינו הקדוש רבי נחמן מברסלב זיע"א

שׁווערִיגִקייטן וואס מאַכן שְׁטײגן

צושטופט און נישט מסודר, טאטי און מאמי זענען כמעט נישט אין שטוב, און ווען איה קום אהיים פון חדר, איז די שטוב געווענדליך ליידיג. איה האב נישט מיט וועמען צו שפילן, אויסער פון צו גיין צו אפאר חברים".

און נישט נאר דאס. דו ווייסט - זייד - וואו איה שלאף ביינאכט? אויף א מאטראץ וואס ליגט אין קאך... וואס זאל איה טון? מיינ מאמע זאגט אייביג אז עס וועט נאך קומען א טאג וואס עס גייט אינזו ברייטער ווערן, אבער דאס גייט שוין אן פאר זייער אסאך צייט - זייער זייער אסאך צייט... און דארטן שלאף איה זיך אליינס אן קיין ברידערס, און כמעט אן צו זען טאטי און מאמי". זודיגע טרערן רינען פון זיינע אויגן, און ער אטעמט טיף אריין פרוברנדיג צו באהאלטן זיין טיפן ווייטאגליכן געוויין.

א ברייטע שמיכל דערזעט זיך אויפן זיידנ'ס שטראלנדן געזיכט, און פון זיינע ווערטער שעפט דוד פיל כח זיך צו מחזק זיין און זיך שטארקן. "דו זאלסט וויסן מיי דוד'ל, אז די שוועריגקייטן וואס דו האסט אין לעבן, דאס וועט דיר העלפן שטייגן און בליען. די עלנדקייט און שוואכקייט, ווען דו וועסט זיך מחזק זיין דערמיט, קענסטו אויסוואקסן א גרויסן צדיק, אזויווי די שוועריגקייטן וואס זענען אריבער אויף משה רבינו, רבי שמעון בר יוחאי, דוד המלך, און יוסף הצדיק. עס זענען אריבער אויף זיי די זיבן וואסערן איינגעטונקען אין ביטערניש און עלנדקייט. אבער דווקא פון אט דעם שווערן נסיון, זענען זיי אויסגעוואקסן און געווארן צדיקים און קדושי עליון.

"געדענק: אזויווי עס איז אריבערגעגאנגען אויפן קייזער'ס ווייב די זיבן ערליי וואסערן, אזוי אויך וועלן דייעע שוועריגקייטן אריינבלאזן אין דיר פעסטע כוחות זיך צו ערפאלגרייך פארמעסטן אין לעבן - מיטן אייבערשטן'ס הילף".

דער ארימאן וואס איז געווארן קייזער איבערן גאנצן וועלט, נאך וואס ער האט געשיקט דעם בערגער'ס זון צום טויט מיינענדיג אז ער איז שוין אן ערלעדיגטער, האט אנגעפאנגען זוכן שידוכים פאר זיין טאכטער. אבער די טאכטער פונעם קייזער איז געווען געטריי צו איר אמת'ן חתן - דער זון פונעם בערגער.

זי פלעגט שפילן מוזיק, און ווען אנגעטראגענע קאנדידאטן זענען געקומען זיך צו טרעפן מיט איר, האט זי געענטפערט דורך זינגען און שפילן א שיינעם ליד, אבער פאר אלעמען האט זי געענדיגט דעם ליד 'אבער עס זענען נישט אריבער אויף דיר די זיבן וואסערן... קיינער האט נישט פארשטאנען וואס זי מיינט דערמיט.

דערנווייל, איז דער בערגער'ס זון געבליבן אליינס אין וואלד, און ער האט זיך געמאכט פארשידענע מוזיקאלישע אינסטרומענטן פון שטיקלעך האלץ, און ער פלעגט זיך אונטערזינגען. ער האט באהאלטן דאס צעטל וואס ער האט באקומען פון איר אין א בוים, און ער האט זיך געמאכט א סימן צו וויסן וואו עס ליגט. אבער צו זיין גרויס ווייטאג, האט א שטורעם ווינט צובראכן אלע ביימער, אזוי אז ער האט נישט געקענט דערקענען אין וועלכע בוים עס ליגט.

אויפן באלקאן אין שול, איז דוד'ל ארויס אויף א געשמאקן שמועס מיט זיין זיידע ר' שמואל. "ברוך השם, ענדליך פארשטיי איה שוין די גאנצע פרק ג' ", האט דוד'ל געזאגט. "וויפיל איה האב פרוברט צו פארשטיין אין כחה, און זיך אנשטרענגען זיך אויסצוהערן, האב איה נישט מצליח געווען. אצינד, ב"ה, אין זכות פון דעם וואס מיר האבן געלערנט אינאיינעם, פארשטיי איה שוין אלעס!".

"דו זעסט דוד'ל מיינער", האט אים דער זיידע געענטפערט, גלעטנדיג זיין שניי-ווייסן בארד "דו ביסט זייער טאלאנטפול, דער באשעפער האט דיר געגעבן אסאך פארשטאנד צו קענען גוט לערנען 'להבין להשכיל לשמע ללמד וללמד', אבער צומאל, דארף מען פרוברין עטליכע מאל..."

דוד'ל שפירט זיך זיכער, און ער דערציילט אפנהארציג פאר זיין זיידע: "צומאל, שפיר איה אנדערש ווי מיינע חברים, עס איז מיר פשוט שווער. זיי האבן גרויסע און קליינע ברידערס, און איה - וואס האב איה? צוויי קליינע שוועסטערקעס... מיר האבן א קליינעם הויז,

ספּוּרֵי מַעֲשֵׂיֹת מִשְׁנֵיֹם קַדְמוֹנִיֹת

מַעֲשֵׂה י' - פּוֹן דְּעַר בְּעַרְגִּיר מִיִּטְן אַרִימָאן (5)

זַעֲנֵעַן גִּיקוּמְעַן מְלָכִים זִיךְ מְשִׁדָּךְ זִיין. און זִי זַעֲנֵעַן אַרְוִיף גִּיקוּמְעַן אוֹיף דְּעַם אָרֶט. און זִי הָאָבִן גִּירֶעט אִיטְלִיכֶער זִיין שִׁיר. הָאָט זִי אַ טִייל אַרױס גִּישִׁיקט אַ תְּשׁוּבָה דָּאָרף אִירֶע פֿאַנְעס. אוֹיף מִיט אַ שִׁיר און מִיט לִיבְשֶׁאפֿט. און אַ טִייל וואָס זִי זַעֲנֵעַן אִיר מְעַר גִּיפֿעלן. הָאָט זִי זִי אַלִיין גִּיעֵנפֿערט.

און זִי הָאָט אוֹיפֿגִיהוּבִין אִיר קוֹל מִיט אַ שִׁיר. און זִי הָאָט אִים גִּיעֵנפֿערט אוֹיף רִייד פּוֹן לִיבְשֶׁאפֿט. און צו אַ טִייל וואָס זִי זַעֲנֵעַן אִיר נָאךְ בְּעֶסֶר גִּיפֿעלן הָאָט זִי זִיךְ אַלִיין אַרױס גִּיווִיזן פֿאַנים אָל פֿאַנים. און זִי הָאָט אַרױס גִּיווִיזן אִיר פֿאַנים. און זִי הָאָט אִים גִּיעֵנפֿערט אַ שִׁיר מִיט לִיבְשֶׁאפֿט. און צו אַלֶע הָאָט זִי אַלץ אוֹיס גִּילֶאזט צוּם סוֹף. דִּי וואָסֶעֶן זַעֲנֵעַן אָבֶער אִיבֶער דִּיר נִיט אַרִיבֶער גִּיאַנְגֶען. און סֶע הָאָט קִינֶער נִיט פֿאַרשְׁטאַנֶען וואָס זִי מִינֶט.

און אַז זִי הָאָט אַרױס גִּיווִיזן אִיר פֿאַנים פֿלֶעגט מְעַן אַנִידֶער פֿאַלן מַחֲמַת גְרוֹיס שִׁינְקִיט. און אַ טִייל זַעֲנֵעַן גִּיבְלִיבִן חֲלָשׁוֹת און אַ טִייל זַעֲנֵעַן מְשׁוּגַע גִּיוואָרן מַחֲמַת חוֹלַת אַהֲבָה מַחֲמַת אִיר גְרוֹיס שִׁינְקִיט וואָס סֶע אִיז זִייעַר זִייעַר ווִילד גִּיווען. און פּוֹן דְּעֶסְטוועגן פֿאַרט חֶאטְשֶׁע זִי זַעֲנֵעַן מְשׁוּגַע גִּעוואָרן און זַעֲנֵעַן גֶעבְלִיבִן חֲלָשׁוֹת. פּוֹנדֶעסְטוועגן פֿאַרט פֿלֶעגן מְלָכִים קוּמֶען אַז זִי זַלן זִיךְ מְשִׁדָּךְ זִיין מִיט אִיר. און זִי הָאָט זִי אַלֶע אַזוֹי אָפּ גִּיעֵנפֿערט פֿאַל.

און דְּעַר קִיסֶר. נָאךְ דְּעַם אַז סֶע אִיז שׁוִין גִּיטאַן גִּיוואָרן דְּעַר מְשִׁפֿט אִין דְּעַם בְּעַרְגֶּערס זון און עַר אִיז אִים שׁוִין פֿטוּר גִּיוואָרן (וואָרן דְּעַר קִיסֶר הָאָט גִּימִינֶט אַז מְעַן הָאָט טאַקע בַּאֲמַת אַזוֹי גִּיטאַן דְּעַם מְשִׁפֿט אִין דְּעַם בַּחוּר און עַר אִיז שׁוִין אוֹיף דְּעַר וועלֶט נִיט דָּא) הִינֶט קאַן עַר שׁוִין אַ שִׁידוּף טאַן מִיט זִיין טאַכְטֶער.

הָאָט מְעַן אִיר אַנְגִייהוּבִין צו רִיידן שִׁידוּכִים. מִיט דְּעַם מְלָךְ און מִיט דְּעַם מְלָךְ. און עַר הָאָט אִיר גִּימאַכְט אַ הוֹיף אַזוֹי ווי דְּעַר סֶדֶר אִיז. און זִי אִיז דָּאָרט גִּיזֶעסן. און זִי הָאָט זִיךְ גִּינוּמֶען פֿאַנְעס שְׁרָרוֹת טֶעכְטֶער זִי זַלן מִיט אִיר זִיין. און זִי אִיז דָּאָרט גִּיזֶעסן. און זִי פֿלֶעגט שְׁפִילן אוֹיף פֿלִי שִׁיר אַזוֹי ווי זִיעַר סֶדֶר אִיז.

און וואָס מְעַ הָאָט אִיר גִּירֶעט שִׁידוּכִים. הָאָט זִי אַלץ גִּיעֵנפֿערט. אַז זִי וויל נִיט קִיין רִייד דִּיהִינֶו מְעַ זַאל רִיידן דְּעַם שִׁידוּף. נָאךְ עַר זַאל אַלִיין קוּמֶען (דִּיהִינֶו דְּעַר וואָס עַר וויל זִי נֶעמֶען) און זִי הָאָט זִייעַר וואוֹיל גִּיקאַנט חֲכַמַת הַשִּׁיר (דִּיהִינֶו דִּי חֲכַמָּה מְעַ זַאל רִיידן זִייעַר שִׁינֶע לִידֶער מִיט גְרוֹיס חֲכַמָּה).

און זִי הָאָט גִּימאַכְט מִיט מְלַאכּוֹת אִיין אָרֶט. וואָס עַר זַאל אַרְוִיף קוּמֶען אוֹיף דְּעַם אָרֶט (דִּיהִינֶו דְּעַר וואָס עַר וויל זִי נֶעמֶען) און עַר זַאל זִיךְ שְׁטֶעלן אַ קֶעגן אִיר. און עַר זַאל רִיידן אַ שִׁיר. דִּיהִינֶו אַ שִׁיר שֶׁל חֲשֶׁק אַזוֹי ווי אַ חֲשׁוֹק רֶעט צו זִיין חֲשׁוֹקָה (דִּיהִינֶו פּוֹן לִיבְשֶׁאפֿט).

און דער זון פון דעם בערגער הנ"ל. איז זיך דארט גיזעסן אויף דעם אָרט (הנ"ל) און ער האט זיך דארט גימאכט איין אָרט צו זיצן דרינען. און ער איז זיך דארט גיזעסן. און ער האט אויך גיקאנט שפילן און ער האט גיקענט חכמת השיר. האט ער זיך אויסגיקליבן האלץ וואס מע קאן דרויס מאכן כלי שיר (דהיינו פלים וואס מע שפילט אויף זיי) און ער האט זיך גימאכט כלי שיר. און פון די אדערן פון די חיות האט ער זיך גימאכט סטרינגעס.

און ער פלעגט זיך צו שפילן. און ער פלעגט נעמען דאס כתב וואס ער האט גיהאט וואס זי האט אים גישיקט (דעמאלט אז ער איז גיווען אין דער שביה) און ער האט זיך גיזונגען און גישפילט און ער האט זיך דערמאנט וואס מיט אים האט זיך איבער גיטאן. און ווי דער פאטער איז גיווען א בערגער וכו' און היינט איז ער אהער פארן ווארפן גיווארן.

און ער איז גיגאנגען און האט גינומען דאס כתב און האט זיך גימאכט א סימן אין א בוים. און ער האט דארט אין דעם בוים גימאכט איין אָרט. און האט דארט דאס כתב באהאלטן. און ער איז דארט גיזעסן א צייט.

אמאל איז גיווען א גרויסער שטוירעם ווינט. און ער האט צו בראכן אלע ביימער וואס זיי זענען דארט גישטאנען. האט ער נישט גיקאנט דערקענען דעם בוים וואס ער האט דארט באהאלטן דאס כתב. ווארן אז די ביימער זענען דארט גישטאנען אויף זייער אָרט. האט ער גיהאט א סימן צו דערקענען. אָבער היינט אז זיי זענען איין גיפאלן. איז דער בוים פארמישט גיווארן צווישן

די איבריגע ביימער וואס סע איז דארט געווען זייער פיל האט ער שוין ניט געקענט דערקענען דעם בוים און דאס איז ניט גימאלט אז מע זאל אויף שפאלטן אלע ביימער און מע זאל זוכן דאס כתב ווארן סע גיווען זייער פיל ביימער. האט ער זייער גיוויינט און ער האט זיך זייער מצער גיווען. און ער האט פארשטאנען אז ער וועט דא זיצן וועט ער בוודאי משוגע ווערן מחמת גרויס צער וואס ער האט גיהאט.

האט ער זיך מיישב גיווען ער מוז אוועק גיין ווייטער. און וואס סע וועט זיך שוין מיט אים טאן לאז זיך טאן. גיין אוועק מוז ער. ווארן ער איז זיך שוין בלויז מסופן זייער מחמת גרויס צער.

און ער האט זיך גינומען פלייש און פירות אין א זאק אריין. און ער איז גיגאנגען ווי הין ער וועט גיין. און ער האט זיך גימאכט סימנים אין דעם אָרט וואס ער איז פון דארט אוועק גיגאנגען.

און ער איז גיגאנגען ביז ער איז גיקומען צו איין ישוב. האט ער גיפרעגט וואס פאר א מדינה איז דאס. האט מען אים גיענפערט. האט ער גיפרעגט. אויב מע הערט דא פון דעם קיסר. (הנ"ל). האט מען אים גיענפערט. יוא. האט ער גיפרעגט. אויב מע הערט דא פון זיין טאכטער די יפת תואר. האט מען אים גיענפערט. יוא. לושמיר סע קאן זיך קיינער מיט איר ניט משדך זיין (כנ"ל ווארן זי וויל ניט כנ"ל)

לאמיר זיך פאר הערן

די צענטע מעשה - דער בערגיר מיטן ארימאן (5)

1. ווער האט פארשטאנען וואס דאס מיינט?
 - אלע קעניגן
 - נאר איין קעניג
 - קיינער האט נישט פארשטאנען
2. וואס האט דער זון פון בערגיר געטאן אין מדבר?
 - ער האט זיך געמאכט א ארט (פלאץ) דארט צו זיצן
 - ער האט זיך געמאכט כלי שיר
 - ביידע תשובות זענען ריכטיג
3. וואו האט ער באהאלטן די כתב וואס ער האט באקומען פון די טאכטער פון קיסר?
 - אין א בוים
 - אין א הייל
 - אין א גרוב אין דער ערד
4. פארוואס האט ער זיך מיישב געווען אז ער מוז אוועק גיין פון די מדבר?
 - ווייל ער האט נישט געהאט וואס צו עסן
 - ווייל די בויער זענען געווארן אויסגעמישט, האט ער שוין נישט קיין שאטן
 - ווייל ער וועט משוגע ווערן פון צער אז ער האט נישט די כתב
5. האסטו געלערנט די מעשה פון די וואך?
 - איינמאל
 - צוויימאל
 - איך האב געוואלט

- א. האט דער קיסר געוואוסט דער אמת אויב דער זון פון בערגיר לעבט?
 - יא
 - ניין
 - ער איז געווען מסופק
- ב. וועלכע שידוכים האט מען אנגעהויבן רעדן פאר די טאכטער פון קיסר?
 - מיט קעניגן
 - חשובע הערן
 - גרויסע עשירים
- ג. וואו איז די טאכטער פון קיסר געזיצן מיט אירע חבר'טעס?
 - אין א קעניגליכן פאלאץ וואס מ'האט איר געבויט
 - אין איר מאמע'ס הויז
 - אין א חצר וואס איר טאטע האט פאר איר געמאכט
- ד. וואס האט די טאכטער פון קיסר דארט געטאן?
 - געמאלעוועט בילדער
 - געזונגען
 - געשפילט אויף כלי שיר
- ה. וואס האט זי גענטפערט אויף אלע שידוכים וואס מ'האט איר פאר געלייגט?
 - איך וועל זיך איבער טראכטן
 - איך וועל פרעגן דער קיסר
 - אבער די זיבן וואסערן זענען דיר ניט איבער געגאנגען

טיפער געטראכט

וועלכע זאך איז דער בן הבערגיר געראטן צו די בת קיסר ?

תשובות אויף די מעשה פון דער בערגיר מיטן ארימאן (4)

ביי וועלכע נאך מעשה ווערט דערמאנט אז איינער איז געגאנגען אין מדבר ?

ביי מעשה א' - דער משנה למלך - ביי מעשה י"א דער אמת'ר בן המלך - דער בן השפחה

דעם רבינ'ס
אעשיות

להתודע ולהגלות אז איטלעכס ווארט וואס דא שטייט אין דעם הייליגן ספר, איז 'קודש' קדשים', לופטער 'סודות' התורה'. מען זאל נישט מיינען: "אז דאס זענען חס' ושלום פראסטע מעשיות!"

צו ענטפערן בחינות און אריינגיין אינעם גורל, 02-5333372 צו באקומען דעם גליון אין מייל - 025345040@gmail.com